

Zastopnikom našim v vinorejskem odseku se tudi skrb za umno gnojilo vinogradov prav gorko na srce polagamo. Koder se nahajajo širne vinske gorice, kakor po naših Halozah, tam ljudem vedno gnojila na malo gre; logov je vedno manj, domačega gnoja se za njive nimamo dovolj, komposta nikjer ne najdeš. Trsove, ki po 10 do 15 let ne dobi nobene hrane, nikakega gnojila, mora oslabeti, obnemagati. Tukaj pridite ljudstvu na pomoč, kateri ste mu resnični prijatelji. To prašanje zastran primerne, prav cenega gnojila za vinograde naj bi se tudi na deželni vinorejski šoli v Mariboru nad vse drugo uvaževalo!

Iz Gradca. (Resnica zmaguje), če tudi začasno siloma potlačena, zatreti se ne da, marveč se ob svojem času zmagoonosno zopet povzdigne nad svoje zatiralce! Glejte vendar, zdaj so najbolj zagrizjeni liberalci s svojim predlogom v zadevi olajšav osemletnega šolskega obiskovanja očitno pripoznali, da so dosedanje liberalne šolske postave za nič, da so za kmečko ljudstvo naravno pogubonosne! Bog zahvaljen!

Kdo bi si bil mislil, da bo to kedaj tako prišlo! Lani so se ti gospodje krohotali, ko je g. Karlon s svojo katoliško stranko priporočal svoj izvrstni šolski predlog, ki je meril na to, da naj se dela razloček med kmečkimi in pa med mestnimi šolami; da za kmečke šole naj povsod zadoščuje šestletno obiskovanje, meščani pa si naj šolajo svojo otročad, dokler jim ljubo. Letos pa so liberalci sami, v prvi vrsti A. Posch in J. Thunhart, začeli, če tudi seveda le bolj s tem glavnim namenom, da bi se lahko ponašali, koliki prijatelji in dobrotniki da so kmetu-trpinu. Nič ne de, od katere strani da solnce zasije; nas veseli, da vidimo, kako da si resnica prodira stezo! Spoznanje je tu, drugo bode po malem že prišlo.

Iz Loke pri Celju. (Naša narodna društva.) Hvala Bogu, še sem živ, stari samotar. Dve leti se že nismo videli in kaj se je spremenilo? Politično motovilo razmotava svoje štrene; — tičič pevk se vsako spomlad manj vrača iz njih »obljubljene dežele«; — naši otroci vedno rajši po nemškem kramljajo in govorijo tako, da me moja stara vsak dan za kako novo besedo vpraša: »Ti, kaj se pravi to po slovenski? To in to sem slišala, pa ne razumem«.

Samo naša narodna mlačnost se ni spremenila ter delovanje naših narodnih društev tudi ne. Veste kaj piše celjski slovenski list letos? Čujte! »Vendar nismo zadovoljni in trdovratno povdarjamo, da le malo društev deluje tako, kakor bi moralo in kakor bi lahko delovalo...« Dve leti je od tega, ko je potovalni učitelj iz Loke dejal v »Slov. Gosp.«, da nekatera društva ne delujejo, kakor bi morala, in kaj se mu je zgodilo? Z najdebelejšo gorjačo je skočil neki Goričan nanj, da bi mu preklal glavo! Letos pa, kdo bo tako surovo napadel člankarja, ki je napisal gori navedene besede? Nihče ne! Tako se svet suče. Kdor prvi resnico pove, dobi jih po zobeh; kdor drugi, tretji, ploska se mu.

Vedno sem trdil, da največkrat je odbor kriv, ako društvo na vspeva prav. Kaj morejo drugi udje? »Kreg in nasprotna agitacija pri volitvah« bila bi brez pomena, ako ne bi bilo tu in tam v odboru »samodržnih elementov«, ki društvo sramotijo v javnosti s svojo bahato samopašnostjo, in take odbornike je najbolje odsloviti, kar se itak pogosto zgodi. Vsako društvo mora vezati narodna zavest, pa tudi krščanska pohlevnost vseh udov. Ako se torej napravi izlet k znanim nemčurjem namestu k sosedom Slovencem; ako se priredi zabavni večer v kaki postranski krčmi, samo zato, ker je krčmar »tudi pristopil društvu«, je to gotovo jako napačno delovanje odbora. Take slučaje pa imam zapisane v spominski knjigi in se utajiti ne dajo.

Sedaj je predpust. Bodimo veseli! Prirejajmo veselice, zabavne večere itd. pa ne mislimo, da se brez plesa in godbe nič ne

premore. Oj, koliko veselih večerov je že minolo, ne da bi se bilo plesalo. Poučni in zabavni govori, petje, prednašanje, poštene glediške igre in taki prizori, potem primerne napitnice... vse to nadomestuje lahko ples in godbo, ako se pa še povrhu tudi gode ter pleše, tudi dobro, samo pošteno se naj godi.

Vse veselice naj bi pač bile take, da se jih lahko udeleži duhovnik in posvetnjak, moški in ženska. Potem bi naša društva res uspevala. Seveda govorim le o društvi na deželi. Po mestih so razmere drugače. Tam se odločno narodno življenje niti razviti ne more. Vojaška godba je »mednarodna«, kadrilje so francoske, najbolj čestene opere so italijanske, igralci iz tujine privabljeni, pogovori udeležencev nemški. Sploh se Slovenec težko odvadi »predsodka«, da domače nič ne velja in naši umetniki, ako se sploh podajo iz domovine, še-le v tujini dobijo pohvalo in slavo.

Tako je še sedaj po mestih. Ako se bode na deželi pazilo na narodno življenje, spremenilo se bo počasi tudi po mestih, ne pa narobe, posebno sedaj ne. Maribor dobi lep »Narodni dom«. Gotovo bo tam tudi zaveščiše domačim umetnostim. N. pr. »Teharski plemiči«, (ali pa grof Urh) se bodo baje v kratkem igrali v celjskem »Narodnem domu«. Samotar.

Izpred Planine. (Potovalni učitelj, Slovenščina.) Z zanimanjem je poslušalo ljudstvo prednašanje o živinoreji potovalnega učitelja gospoda Jelovskega. Po prizadevanju č. g. župnika Ribarja je deželni odbor poslal potovalnega učitelja, ki je v domači besedi poslušalcem razlagal, kako bi se dala živinoreja svinjereja zboljšati, da bi si ubožno ljudstvo vsaj nekoliko opomoglo. Ljudstva se je bilo v velikem številu zbralo, znamenje, da je ljudstvo željno takih nauk, katerih je dozda v tem okraju primanjkovalo. Upamo pa, da bode novi okrajni odbor ali pa kat. politično društvo ta nedostatek nadomestilo. Ljudstvo je treba poučiti v gospodarskih rečeh pa ga tudi zbuditi, da se zaveda svojih pravic, katerih se ravno v tem okraju premalo poslužuje. —

V zanimivem članku, kako se spodnje Štajarsko za Prusijo pripravlja, ste lani pisali, kako se malo slovensko uraduje. V kozjanskem okraju, kolikor je nam znano, duhovščina brez malih izjem uraduje slovensko, isto velja tudi o matrikah. Vsa čast nekaterim občinam v tem okraju, ki že delj časa slovensko uradujejo, ter imajo dvojezične pečate ali pa samo slovenske. V najnovejšem času se je tem pridružil še Št. Vid, Zagorje, trg Pilstani i. t. d. Upamo pa, da bo to storila tudi občina Loke, ki ima zavednega in modrega občinskega predstojnika. —

Slovenci! Zahtevajte slov. uradovanje pri kozjanski sodniji, gospodje so zmožni, ter vam bodo že postregli. To velja tudi glede davkarije, kjer so bojda trije trdi Nemci. Ako jim tvoj denar diši, naj jim še tvoja beseda ne bo zoprna. Moramo še omeniti poštne urade. V tem okraju je 6 poštних uradov, ker deloma tudi Planina sem spada, pa samo Podsreda in Pilstani imata dvojezične pečate. Občine, ki spadajo k eni pošti, naj naredo prošnjo za dvojezične pečate. V prošnji naj se navede, koliko je Slovencev, koliko Nemcev. Ta prošnja naj se izroči kate-remu od gosp. poslancev in pomagano bode. Kar gre drugod, mora iti tudi tukaj.

Zahtevajte pa tudi vedno le slov. tiskovine na pošti, katerih mora biti vedno zadostno število v zalogi. Zgodilo se je na dveh poštah tukajšnjega okraja, da jih ni bilo dobiti. Ko se je na kozjanski pošti zahtevalo 50 slov. dopisnic, se je nemški odgovorilo, da jih ni toliko v zalogi — pač pa nemških. Čudno! Nekdo ima čudno navado, na pošti na slovenska vprašanja le nemški odgovarjati. Smešno! Komur slovenščina ne ugaja, bilo bi mu sploh svetovati, da se preseli v kraj, kjer so sami Nemci!

Razne stvari.

Domače.

(Slaven bisernomašnik.) Prevzvišeni škof Jurij Strossmayer v Djakovu je v majhni okrožnici naznanil duhovščini in ljudstvu svoje škofije, da dopolni dne 4. februarja 83. leto svoje starosti, dne 16. februarja pa 60letnico svojega mašnega stanu. Te biserne maše se veselimo tudi mi Slovenci, saj je vladika Strossmayer velik podpornik tudi naših narodnih teženj! Bog ga živi do skrajnih mej človeškega življenja!

(Osemdeseti rojstni dan) je dne 30. januarja slavil preč. g. stolni prošt in protonotar Ignacij Orožen v Mariboru in sicer duševno in telesno čil in zdrav. Preč. g. prošt ima velike zasluge za našo škofijo, posebno za njeno zgodovino, zato mu kličemo: Še na mnoga, srečna leta!

(Spremembe pri sodniji.) Pravosodni minister je gosp. sodnijskega adjunkta Alberta Kokol-a premestil iz Šoštanja v Maribor in imenoval g. avskultanta dr. Hermana Neubergerja sodnijskim adjunktom v Šoštanju.

(Načelnikom) okrajnega zastopa na Vranskem je bil voljen pri zadnji plenarni seji g. V. Drča, veleposestnik na Gomilskem. Želimo, da bi gospodaril varčno in celemu okraju v korist.

(Prošnjo za poldnevni pouk) na četirirazredni šoli v Makolah je izročil v seji dne 31. jan. naš poslanec č. g. Mih. Lendovšek deželnemu zboru. Prošnja je podpisana od udov krajnega šolskega sveta, od predstojništev vseh šestih v Makole vsolanih občin ter še od blizu 200 drugih župljanov. Zanesljivo pričakujemo, da se deželni zbor, oziroma naša šolski odsek, splošni želji našega ljudstva ne bode ustavljal, marveč krepko posredoval pri dotičnih šolskih oblastvih, da brž ko brž ugodijo soglasno izraženim zahtevam!

(Vitanjske Steinauerjeve fužine), kjer je delalo okoli 30 kovačev kose, je vzel v najem jud dr. Münzer. Vse dozdašnje delavce je odpustil ter naselil svoje delavce. Židov dozdaš se niso imeli v Vitanju.

(Cesta iz Solčave) v Luče v gornji Savinjski dolini je bila zadnji četrtek srečno prodrta, velikanski sneženi plazovi so ves promet zavirali; — za žgance si že lahko soli pripeljemo, piše nam prijatelj.

(Dvojezični poštni uradni pečat) dovolilo je visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo na prošnjo občine Petrovče tamkajšnjemu poštenu uradu, kateri je že začel rabiti novi pečat.

(Daleč od doma.) Pred Božičem je v nemški vshodni Afriki umrl v 29. letu svoje dobe čast. o. Emanuel Drevenšek, rojak iz Št. Lovrenca na Dravskem polju. V vshodno Afriko je šel iz Marianhilla v južni Afriki z enim duhovnikom-trapistom misijonarit. Pokojnik, ki je poprej par let bil kapucin, je svoje dni v »Slovincu« zanimivo popisal razmere v južni Afriki. Naj v daljni tuji zemlji v miru počiva!

(Poštne zadeve.) Pošta v Radencih se vedno ima samonemški pečat »Bad Raden« in to samo enemu Nemcu na ljubo. Tako se nam odondot poroča. Kdo naj prešteje vse pošte po slov. Štajarju, ki imajo samonemške pečate? Naši občinski zastopi, prosite vendar pri trgovinskem ministerstvu za dvojezične pečate! Pokažite, da se stojite na slov. tleh in da ne hrepenite po pruski »pikelhaubi«!

(»Slovenska kuharica«) ali navod okusno kuhati navadna in imenitna jedila. Spisala Magdalena Pleiweis. Ta dobro znana knjiga je izšla v četrti izdaji in ima 66 strani več kakor poprej; vendar pa ji je cena poprejšnja: lepo vezana stane 1 fl. 80 kr., broširana 1 fl. 50 kr.; po pošti 10 kr. več, in se dobiva v Katoliški bukvarni v Ljubljani.

(Iz Veržeja) se nam poroča, da bode neki tamošnji gostilničar priredi dne 13. jan. veselico požarnikov. Zvedeli smo pa iz za-

nesljivega vira, da domače gasilno društvo ni v nobeni zvezi z dotično veselico, na kar opozarjamo slov. gasilna društva ljutomerskega okraja.

(Znana «nemška» korifeja), Wolf iz Št. Petra v Savinjski dolini je bil prišel agitovat za zadnjo ondotno občinsko volitev celó v Št. Jurij ob Taboru, ker ondi biva neki bivši posestnik iz Št. Petra. Toda g. Wolf se je bil prvič zmotil in drugič vrezal, ker ni nič opravil.

(Za častnega občana) je letos januarija meseca občina Bezovnica v Črešnjicah imenovala g. Jožefa Krajncu. Bil je nekdanji njen skrben župan, 56 let pa v Črešnjicah organist, čez 40 let cerkveni ključar in župnikom v njihovih slabih razmerah dober pomočnik.

(Pogled) je grad med Poličanami in Ločami. Za gradom so veliki ribniki. V teh je pred petdesetimi leti bil utonil tedanji grajšček g. Possek, letos pa bi bil skoraj nja unuk in še šest drugih oseb tam smrt storilo. Led se je bil namreč vdrl mladi gospódi, ki je po njem drsala in plesala. Na srečo so mladi gospodje znali dobro plavati, da so rešili sebe in svoje tovarišice.

(Umrli) je včeraj zjutraj v Mariboru v 77. letu svoje dóbe g. Jožef Rotman, vpo-kojeni nadučitelj in posestnik hiše pred novo frančiškansko cerkvijo. Njegovo hišo je že bilo kupilo mesto in bo jo zdaj dalo podreti. Veliki dobrotnik frančiškanske cerkve naj pa v miru počiva!

(V deželni zboru) v Gradcu je predlagal g. dr. Dečko, naj se razširi volilna pravica v dež. zboru na vse občinske volilce. V mestni skupini naj volijo tudi vsi trgi in na Spod. Štajarju naj v tej skupini volijo po narodnosti. Število kmečkih poslancev pa se naj pomnoži.

(Za lovce.) Upravno sodišče na Dunaju je razsodilo v nekem slučaju, da se pravomočna zakupna pogodba glede lova ne more uničiti in da zakupnik ni dolžan kupiti si lovski list, ako sam ne hodi na lov.

(Na vseh srednjih šolah) neha prvo poletje v soboto, dne 12. februarija, in bodo dijaki tedaj imeli počitnice dne 13., 14. in 15. febr.

(Srebrno poroko) sta obhajala v Mariboru v ožjem krogu svoje družine včeraj g. Alojzij Rakovec, višji oficijal južne železnice, in njegova soproga Katarina, roj. Burger.

(Dvoboj v Mariboru). Dvoboj je od sv. cerkve sila ostro in celo od države strogo prepovedan, ali brezverska gospoda se za to malo briga. V soboto zvečer stase v kazini sprla dragonski nadporočnik pl. Wescher in medicinec Leon Atteneder, ki je kot prusak prepir začel in potem onemu dvoboj napovedal. Dvoboj je bil v ponedeljek popoldne. Nasprotnika sta drug na drugega ustrelila, in Atteneder je bil v pluća zadet; le par trenutkov — in zgrudil se je mrtev na tla. Včeraj so nesrečneža, ki se je bil v Gradcu že večkrat dvojeboval, pokopali. Pogreba se je udeležilo okoli 2000 ljudi, med njimi mestni očetje, učitelji, 500 graških dijakov, 600 socialistov, kacij 50 žensk in precej malih in velikih radovednežev. Nemirov pa ni bilo.

(Iz Mozirja.) V gostilni g. Fajterja je pustil pritepeni socijalni demokrat več iztisov zloglasnega «Delavca» z namenom, da bi se ga tudi naročili. Kaj če ni goljufivi mokač v zvezi z brezimnim pismom na županstvo? Sovražnik že sili k nam skozi duri, a o potrebnem novem krščanskem društvu še ni duha ne sluha. Po toči bomo prepozno zvonili. Može, edenajsta ura je že!

(Občinski zastop Janžev vrh-Arlica) se je dne 31. jan. izrekel za Rokitanskega predlog, naj deželni zbor piše hranilnicam, da znižajo obrestno mero. Toda niti deželni, niti državni zbor v tem oziru ne moreta hranilnicam zapovedovati. Ko bi dež. zbor štajarski kaj takega zapovedal in bi ga hranilnice ubogale, bi ljudje kar svoj denar vzeli iz teh ter ga vložili v drugih de-

želah. Poštna hranilnica sicer obrestuje samo po 3%, ali nihče pri njej na posodo ne dobi. Dež. hipotečna banka, katero je že lani v Gradcu predlagal katoliški poslanec Hagenhofer, bo nekoliko uplivala na znižanje obresti. Zakaj je torej Rokitansky stavil oni predlog? Da sunta kmete zoper katoliške poslance. Rokitansky je strasten nemški liberalec, in prav liberalci so krivi, da se lani nič ni doglalo za kmete v državnem zboru, ki je celo leto stal nad jeden milijon.

(Iz Velike Pirešice) pri Celju nam naznanja prijatelj našega lista, da je pri občinski volitvi, katera se je vršila dne 26. in 27. prosinca t. l., zmagala katoliško-slovenska stranka. Živio!

Društvene.

(Dijaški kuhinji v Mariboru) so darovali: slavnja posojilnica v Ljutomeru 20 gl., g. dr. M. Šmirnau v Reichenburgu in vlč. g. dekan A. Šlander v Starem trgu, po 5 gl., č. g. provizor Fr. Gomilšek v Jarenini in g. Fr. Koser v Jursincih, po 2 gl., g. A. Božič v Radoslavcih 1 gl., in iz posojilničnega nabiralnika pri sv. Trojici v Slov. Gor. 1 gl.

(Dijaški kuhinji na Ptuj) so darovali p. n. gospodje: Korošec Fr., prefekt v Mariboru, 5 gl.; Vanaus, trgovec v Radgoni, 3 gl.; Mihalič Jož., kaplan v Hajdinu; Cerjak Fr., kaplan pri Sv. Marku, 3 gl.; Sorglechner Jož., župnik v Hajdinu, 3 gl.; Meško Jak., častni kanonik itd. pri Sv. Lovrencu v Slov. gor., 5 gl.; Neimenovani 3 gl. 40 kr.; Božič Ant., župan v Radoslavcih po g. dr. Mihaliču 1 gl.; Koser Franc v Jursincih, 1 gl.; Eferl Matija, kaplan v Št. Rupertu, 1 gl.; Neimenovani 2 gl.; slov. okr. hranilnica v Slov. Bistrici 10 gl.; slov. posojilnica v Brežicah 5 gl.; slov. okr. posojilnica v Ljutomeru 5 gl., ter redne mesečne doneske za december in januarij p. n. gg.: O. K. Belšak 2 gl., Bratuša 2 gl., dr. Brumen 2 gl., Cilenšek 2 gl., dr. Horvat 2 gl., Moravec 2 gl., Ožgan 2 gl., dr. Ploj 6 gl., Raisp 2 gl., Sedlaček 1 gl. in Šalamon 2 gl. — Bog plati!

(V Jarenini) ima kmečko bralno društvo prihodnjo nedeljo, dne 6. febr. redni občni zbor in veselico v prostorih gosp. K. Štefliča. Vspored: 1. Pozdrav. 2. Poročilo o delovanju društva leta 1897. 3. Slavnostni govor. Vmes deklamacije, petje in godba. 4. Gledališka igra: »V Ljubljano jo dajmo«. 5. Prosta zabava. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina: I. sedež 30 kr., II. sedež 10 kr.

(Bralno društvo na Frankolovem) priredi v nedeljo, dne 13. febr. po večer-nicah v prostorih gosp. Dominika Bezenška društveno veselico z govori, petjem mešanega zbora in gledališko igro. Govoril bo potovalni učitelj g. Ivan Belé o sadjarstvu in nasadih ameriških trt. Posebna vabila se ne razpošiljajo.

(Narodna čitalnica na Ptuj) priredi v sredo dne 9. svečana v razširjenih prostorih »Narodnega doma« plesni venček, pri katerem bode svirala godba c. in kr. peš-polka kralj Belgijski, št. 27, iz Ljubljane. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 gl., obitelj 3 gl.

(Katol. polit. društvo v Konjicah) bo v nedeljo teden, dne 13. februarija obhajalo 27. svojo obletnico. Pričakuje se k temu zboru obče priljubljeni potovalni učitelj g. Jelovšek iz Gradca, ki bo govoril o umnem kmetovanju. Povabljeni so poleg društvenikov tudi vsi prijatelji tega društva, posebno pa katoli. delavci iz Konjic in okolice.

(Iz Majšperga.) Odbor «kmetijskega bralnega društva v Majšpergu» je vsprejel v svoji seji dne 30. januarja t. l. velikega in blagodušnega podpornika g. dr. Jurtela, odvetnika na Ptuj svojim častnim udom. Vrlemu pospeševalcu blagih namenov poslala se bode tudi diploma.

(Veselica v Majšbergu.) Naše kmetijsko bralno društvo priredi v nedeljo, dne 13. februarija ob 3. uri popoldne v velikih prostorih gostilničarja g. F. Vobner-ja

veselico s petjem, godbo in gledališko igro: »Kje je meja?« Pel bode domači mešan in moški zbor, obstoječ iz kmečkih fantov in deklet. Nato prosta zabava. Vstopnina prosta. Prostovoljni darovi se hvaležno sprejmejo. Ker se posebna vabila ne bodo pošiljala, zagotovljeno vabi odbor tem potom najljubneje k obilni udeležbi.

(Na Dobrni) priredi bralno društvo 6. svečana občni zbor z navadnim vspešdom. Nato predavanje potovalnega učitelja gospoda Martina Jelovškega. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Slov. katol. polit. društvo) na Slatini bode imelo dne 13. februarija ob 3. popoldne v prostorih g. Franca Ogrizeka, pri Sv. Križu tik Slatine redni letni občni zbor, h kateremu so tudi vabljeni č. gg. državni in deželni poslanci, da poročajo o njih delovanju v državnem in deželnem zboru. Po zborovanju sledi prosta zabava.

(Kmetijsko bralno društvo v Gornji Radgoni) ima svoj občni zbor dne 6. februarija popoldne ob 4. uri v gostilni »K angelju« z običajnim vspešdom. Nato prosta zabava s petjem, tamburanjem in gledališko igro »Skopuh«.

Iz drugih krajev.

(Sobo Jezusove zadnje večerje) hoče turški sultan podariti nemškemu cesarju, ko ga obišče. Ta soba je prešla leta 1433. v posest Saracenov. Ker se govori in veruje, da je pod sobo zadnje večerje grob kralja Davida, je bil vstop kristjanom prepovedan. Stoletja so se kristjani zaman trudili z velikanskimi svotami pridobiti ta sveti kraj.

(Velika nesreča na morju.) Nedavno je odplul norveški parobrod »Navrt« v severno ledeno morje na morske kite. A zavezil je med velikanske ledene ploče, katerih se ni nikakor mogel osvoboditi. Kapitan z ženo in otroki se je jedva rešil na mali ladjici na Capper-Island. 30 mož pa je ostalo na ledenih ploščah, ker se je ladja potopila. 14 jih je od mraza, strahu, gladi in napora umrlo, drugih 16 pa je rešila po dvanajstih dneh ladja, katera je tudi lovila kite. A od teh 16 so štirje zblazneli, drugi pa so od glada že strašno propali.

(Vihar) je razsajal v ponedeljek po Dunaju in raznih drugih krajih. Mnogo oseb se je ponesrečilo. V Črnem morju divja že več dnij silen vihar. Sedem ladij in 200 oseb se je ondi potopilo.

(Hitra pošta.) Slovenci se dostikrat pritožujejo, da listi s slovenskimi napisi romajo daleč okrog, predno pridejo — zakasnjeni — v pravi kraj in v prave roke. A te dni je dobila neka stara gospa pismo, ki je rabilo iz Ogerske v Galicijo celih 34 let (od leta 1864 do 1898).

(Srednje šole.) V preteklem šolskem letu je bilo v Avstriji realk: 60 nemških, 23 čeških, 5 poljskih, 3 laške, — 1 srbsko-hrvaška in — nobene slovenske. Gimnazij je bilo: 103 nemške, 44 čeških, 26 poljskih, 9 dvojezičnih, 4 laške, 4 srbsko-hrvaške, 2 rusinski in sloven-ke zopet — nobene.

(Gostanega) je pokrivala oni teden Trst. Godile so se radi tega mnoge nesreče. Ljudje so se le počasi premikali, da ne bi trčili drug ob drugega. Mnogi parniki so obtičali v pesku ali skalovju. Parnik »Gianpaolo« z 300 delavci je zavezil na skalovje in obtičal, dokler ga ni rešil »Pluto«.

Loterijne številke.

Trst 29. jan. 1898: 42, 86, 40, 9, 24
Linc » » » 7, 24, 61, 37, 42

Fulard-svila 65 kr.

2 do do 3 gl. 35 kr. meter — japonska, kitajska itd. v najnovejših obzračih in barvah, kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 gl. 65 kr. v najbolj novosegnetih tkaninah, barvah in obzračih. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvor. list.) v Zürichu.